

Βεροίας: «Η πίστη στον Αναστάντα Χριστό έσωσε και τον Ποντιακό Ελληνισμό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 16 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Ναούσης. Στο τέλος, τελέστηκε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, παρουσία του Υφυπουργού Οικονομικών κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου, των Βουλευτών Ημαθίας κ. Αναστασίου Μπαρτζώκα, κ. Λαζάρου Τσαβδαρίδη και κ. Φρόσως Καρασαρλίδου, του Αντιπεριφερειάρχη Ημαθίας κ. Κωνσταντίνου Καλαϊτζίδη, του Δημάρχου Ναούσης κ. Νικόλα Καρανικόλα και των λοιπών τοπικών πολιτικών αρχών καθώς και με την συμμετοχή της

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Μή ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρω-μέ-νον; ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν».

Στον τάφο του Χριστού μας μετέ-φε-ρε το ευαγγελικό ανάγνωσμα· εκεί όπου ο

Ιωσήφ με τον Νικό-δημο, τους οποίους τιμούμε σήμε-ρα, Κυριακή τρίτη από του Πάσχα, μαζί με τις Μυροφόρες γυναίκες, είχαν ευλαβικά τοποθετήσει το νε-κρό σώμα του Διδασκάλου τους. Δεν μας μετέφερε όμως για να θρη-νήσουμε μαζί με τις μαθήτριες του Κυρίου μας, αλλά για να ζήσουμε και εμείς τη χαρά της Αναστάσεώς του, για να ζήσουμε το θαύμα το οποίο μέσα στη νύκτα του φόβου και της απογνώσεως, μέσα στο σκο-τάδι της θλίψεως και του πόνου, άλλαξε τη ροή της ιστορίας και μετέβαλε την πορεία του κό-σμου.

Πριν από τρεις ημέρες η κατάστα-ση φαινόταν ζοφερή. Ο Ιησούς που είχαν πιστεύσει και είχαν ακο-λουθήσει, ο Ιησούς που είχε κάνει τόσα θαύματα και είχε αναστήσει νεκρούς, εκείτο ο ίδιος νεκρός, άπνους, σχεδόν μόνος και εγκατα-λε-λειμένος από τους ανθρώπους τους οποίους ευεργέτησε. Κανείς άλλος δεν είχε τολμήσει να ζητήσει το σώμα του, εκτός από τον Ιωσήφ. Κανείς άλλος δεν είχε ενδιαφερθεί να φέ-ρει τα απαραίτητα για την ταφή του αρώματα, εκτός από τον Νικό-δημο. Κανείς άλλος δεν είχε φροντί-σει να μάθει που θα ταφεί, εκτός από τις Μυροφόρες γυναί-κες.

Και όμως σήμερα τα πάντα αλλά-ζουν. Ο εσταυρωμένος Ιησούς δεν χρειαζόταν τη βοήθεια των ανθρώ-πων για να αναστηθεί. Δεν χρεια-ζόταν χρόνο για να σώσει «παγγε-νεί» τον Αδάμ και να λυτρώσει το ανθρώπινο γένος από τα δεσμά της αμαρτίας. Δεν χρειαζόταν βοήθεια για να εξέλθει από το μνημείο ανα-στημένος και θριαμβευτής.

Ο άγγε-λος, τον οποίο συναντούν οι Μυροφόρες γυναίκες το πρωί της μιας των Σαββάτων στο μνήμα του Χριστού, είναι μάρτυρας του γεγονό-τος της Αναστάσεως. Είναι εκείνος που εξηγεί στις μαθήτριες του Κυ-ρίου το θαύμα, για να μην εκπλα-γούν, για να μην τρομάξουν, αλλά για να το πιστεύσουν, για να πιστεύσουν ότι το θαύμα της Ανα-στάσεως είναι αυτό που αλλάζει τα πάντα, που καινοποιεί τον κόσμο, που ανιστά τις ψυχές των ανθρώ-πων που θα το πιστεύσουν και θα θελήσουν να το ζήσουν.

Είκοσι αιώνες τώρα, που οι άν-θρω-ποι ζούμε μέσα στο θαύμα της Αναστάσεως, έχουμε πολλές ευ-και-ρίες να διαπιστώσουμε την επί-δραση της στον κόσμο και στη ζωή μας. Γιατί η Ανάσταση είναι η απόδειξη ότι ο Χριστός έχει τη δύναμη να επεμβαίνει καθορισ-τικά στην ιστορία του ανθρώπου και να μεταβάλλει και τις πιο δυσοίωνες συνθήκες και καταστάσεις. Έχει τη δύναμη να διώχνει τον φόβο και να φέρνει την χαρά και την αισιοδο-ξία. Την χαρά και την αισιοδοξία που δίνει η προοπτική μίας νέας ζωής «εν Χριστώ Ιησού», που δεν αιθεροβατεί, αλλά στηρίζεται στο θαύ--μα της Αναστάσεως και στη δύναμη του Αναστάντος Κυρίου να αλλάξει τον κόσμο και να ανατρέ-ψει τις συνθήκες και τις καταστά-σεις που επικρατούν

Αυτή η πραγματικότητα κάνει όσους πιστεύουμε στον Αναστάντα Χριστό να μην απογοητευόμαστε και να μη φοβούμεθα ακόμη και στις πιο δύσκολες συνθήκες, γιατί γνω-ρίζουμε ότι σε όλα τα γεγονότα της ζωής μας και της ζωής του κόσμου την τελευταία λέξη την έχει ο Χρι-στος.

Η πίστη στον Αναστάντα Χριστό ήταν αυτή στην οποία βασίστηκε όχι μόνο η ελληνική επανάσταση του 1821, που τιμούμε φέτος, ούτε μόνο η θυσία των Ναουσαίων που εορτάσαμε πανηγυρικά την περα-σμέ-νη Κυριακή, αλλά και η καρ-τε-ρία και η δύναμη με την οποία οι πατέρες και οι πρόγονοί μας στον Πόντο άντεξαν τις φρικτές συνέ-πειες του σχεδίου της γενοκτονίας, υπέμειναν εξορίες, βασανι-στήρια, μαρτύρια και εν τέλει τον ξερ-ριζωμό από τις πατρογονικές τους εστίες, από εκεί όπου ο Ελληνι-σμος άκμαζε τρεις χιλιάδες χρόνια, για να πάρουν τον δρόμο της προσ-φυγιάς.

Κάθε άλλος λαός θα είχε υποκύ-ψει στα δεινά, όμως ο Ποντιακός Ελληνισμός άντεξε και παρότι αδι-κημένος, ταλαιπωρημένος, κατ-α-τρεγ-μένος κατόρθωσε με την πίστη στον Αναστάντα Κύριο να σταθεί όρθιος, να διατηρήσει την παρά-δο-ση και τον πολιτισμό του, να αγω-νίζεται για την εκπλήρωση των δικαίων του και να πιστεύει ακρά-δα-ντα ότι τίποτε δεν μπορεί να χαθεί για όποιον πιστεύει στη δύναμη του Αναστάντος Χριστού.

Αυτή τη δύναμη έχει ανάγκη ο κάθε άνθρωπος, και αυτή η δύναμη είναι το μήνυμα της σημερινής ημέ-ρας, που μαζί με τις Μυροφόρες γυναίκες και τους κεκρυμμένους μαθητές του Χριστού, τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο, τιμούμε και τους πατέ-ρες μας, τα θύματα της γενοκτο-νίας του Ποντιακού Ελληνισμού, που με τον δικό τους τρόπο καλούν και εμάς να αντλήσουμε από τη δύναμη της Αναστάσεως για να αντι-παλαίσουμε όλες τις δυσκο-λίες της εποχής μας και να συνεχί-σουμε να αγωνιζόμαστε με την πι-στη, την ελπίδα και την αισιοδοξία που μας χαρίζει ο Αναστημένος Χρι-στος, με την πίστη και την ελπίδα που αγωνίσθηκαν και οι πατέ-ρες μας.

Ας ακούσουμε το μήνυμα αυτό και ας αντλήσουμε δύναμη από τη δύναμη της πίστεως στον Χριστό για να συνεχίσουμε τη ζωή και τον αγώνα μας.

Σήμερα που εορτάζουμε τους δύο αυτούς εκλεκτούς Ιουδαίους, τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο, ο οποίος ήταν βουλευτής, εορτάζουν και οι βουλευτές μας. Εορτάζουν, διότι ήταν αυτός ο οποίος μπορεί να μην ήταν σαν τους μαθητές του Κυρίου ή να

μην τον ακολουθούσε παντού, όπως τον ακολουθούσαν εκείνοι, αλλά ήταν, θα έλεγα, πιο πιστός από αυτούς, διότι είχε το θάρρος μέσα σε εκείνον τον κυκεώνα της σταυρώσεως να πάει, όταν εκοιμήθη ο Κύριος επί του Σταυρού και να ζητήσει θάψει μαζί με τον Ιωσήφ. Εύχομαι ουλευτής αυτός, να την έχετε και των δικαίων της Μακεδονίας και

© GerBekes-IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

